

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2501/05
30.08.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником Маријаном Тафра - Мирков, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа АБ, адвокат, против решења Министарства привреде Републике Србије бр. 160-07-00-00610/2004-07 од 7.2.2005. године, у предмету приватизације, у нејавној седници већа одржаној дана 30.8.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I Врховни суд Србије оглашава се стварно ненадлежним за решавање у делу тужбе против решења туженог којим је одбијен приговор против решења Агенције за приватизацију Републике Србије број 489/03-РВП/ТВ од 14.9.2004. године и у том делу тужба се уступа на надлежност Вишем трговинском суду у Београду.

II Тужба се одбацује у делу против решења туженог којим је одбијен приговор против решења Агенције за приватизацију Републике Србије број 489/03-РППП/ТВ од 14.9.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијени су, као неосновани, приговори тужиоца поднети против решења Агенције за приватизацију Републике Србије бр. 489/03-РВП/ТВ од 14.9.2004. године, о верификацији процене вредности основног и укупног капитала субјекта приватизације, и против решења, исте Агенције бр. 489/03-РППП/ТВ од 14.9.2004. године, којим је прихваћен програм приватизације Друштвеног предузећа за промет и услуге "АА".

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог и предлаже да се поништи. Наводи да извршена процена вредности тужиоачевог капитала није правилна, јер тужилац нема капитал па ни пословни простор, већ је овај власништво оснивача Савеза самосталних синдиката Града Крагујевца, који је тужиоцу, који је да би обављао своју делатност морао имати пословни простор, уступљен, без накнаде, на коришћење. О томе је и сачињен уговор о уступању пословног простора који је и оверен у Општинском суду у Крагујевцу међутим, донети акти нису могли производити никакво дејство јер су донети од стране ненадлежног органа, а простор су користили Синдикат металаца Србије и Пошта Крагујевац.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Врховни суд Србије је нашао да, у делу којим тужилац оспорава решење туженог о одбијању приговора на решење о верификацији процене вредности основног укупног капитала, није стварно надлежан Врховни суд Србије за одлучивање; а у осталом делу, тј. у делу којим тужилац оспорава решење туженог о одбијању приговора на решење о прихватању програма приватизације тужба није дозвољена.

Према одредби члана 17. став 1. под з) Закона о судовима ("Службени гласник РС" бр.46/91 ... 71/92), која се примењује на основу члана 3. Закона о изменама Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр.29/04), Врховни суд Србије је надлежан да одлучује о законитости коначних управних аката републичких органа, ако законом није другачије одређено, а одредбом члана 16. став 1. под в) која одредба се такође, примењује на основу члана 3. Закона о изменама Закона о уређењу судова, прописано да је Виши трговински суд надлежан да одлучује у управно-рачунском спору.

Како у конкретном случају тужилац тужбом оспорава решење, у делу којим је тужени одбио тужиоцев приговор и потврдио решење Агенције за приватизацију број 489/03-РВП/ТВ од 14.9.2004. године којим је извршена верификација процене вредности основног и укупног капитала, то је на основу цитираних одредаба Закона за решавање те управне ствари надлежан Виши трговински суд.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу члана 59. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.46/96), а сходном применом члана 15. и 17. Закона о парничном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења под I.

Према одредби члана 6. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96) управни спор се може водити само против управног акта. У смислу става 2. истог члана управни акт у смислу тог Закона јесте акт којим државни орган и предузеће или друга организација у вршењу јавних овлашћења решава о одређеном праву или обавези физичког лица или друге странке у управној ствари.

У конкретном случају тужба је поднета тј. управни спор је покренут против решења туженог и у делу којим је тужени, на основу одредаба члана 22. став 4. и члана 24. став 2. Закона о приватизацији ("Службени гласник РС" бр. 38/01 и 18/03) одбио тужиоцев приговор на решење Агенције бр. 489/03-

РПП/ТВ од 14.9.2004. године којим је прихваћен тужиочев програма приватизације. По ставу суда у том делу донета одлука туженог, иако донета по правном средству тужиоца, није управни акт у смислу напред наведеног члана 6. ЗУС-а па се у том делу, против тог акта не може поднети тужба, тј. покренути управни спор. Ово стога што у том делу тужени одлуком није решавао о одређеном, законом предвиђеном праву или обавези тужиоца већ је у вези тужиочеве приватизације прихваћен тужиочев програм приватизације. Провођење тог поступка не врши се применом одредаба ЗУП-а и ЗУС-а већ применом поступака и метода регулисаних економским критеријумима, тј. како је у решењу и наведено у складу са Законом о приватизацији и Уредбом о продаји капитала и имовине јавном аукцијом. Како оспореном одлуком није одлучено о каквом законом одређеном праву, обавези или правном интересу тужиоца, већ је одлучено о тужиочевом програму приватизације, оспорена одлука нема карактер управног акта у смислу члана 6. ЗУС-а па се против те одлуке не може покренути управни спор.

Са изнетог, а како је члан 28. став 1. тачка 2. ЗУС-а прописано да ће суд решењем одбацити тужбу ако утврди да акт који се тужбом оспорава није управни акт, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву решења под II.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 30.8.2006. године, У. 2501/05

Записничар, Председник већа-судија,

Маријана Тафра-Мирков, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправака

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС